

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8T/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011565
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2121011565.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaných R. R., nar. XX.XX.XXXX, R. X., nar. XX.XX.XXXX, W. H. X., nar. XX.XX.XXXX, J. J., nar. XX.XX.XXXX, a H. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 07.10.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaní

R. P o l a k o v i č, nar. XX.XX.XXXX,
trvale bytom F. XXXX/XX, W.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

R. K e r a k, nar. XX.XX.XXXX,
trvale bytom T.,
t. č. vo výkone väzby v C. a ÚVV Leopoldov,

W. H. K u č e r a, nar. XX.XX.XXXX,
trvale bytom W.,
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

J. M a r u n a, nar. XX.XX.XXXX,
trvale bytom J. XXX
t. č. vo výkone väzby v C. a C. Leopoldov

JozeA. nar. XX.XX.XXXX
trvale bytom Na hlinách 6779/12, W.
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce

sa uznávajú za vinných

zato, že

Michal J., R. R., H. Y., R. X. a W. H. X. sa po tom, ako sa všetci dňa XX.XX.XXXX stretli v W. v G. na byte u G. M., kde všetci spoločne počas tejto návštevy do neskorého večera fetovali a dohodli sa na spôsobe spáchania skutku, nasledujúce ráno v čase okolo 10:00 hodiny dňa 15.02.2021, po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli spoločne na osobnom motorovom vozidle zn. T. A., evidenčné číslo Q ktoré si prenajal R. R. na ulicu A. Y. v W., zaparkovali pri garážach oproti škole a následne vošli do vchodu a ďalších spoločných priestorov bytového domu číslo 3, kde vo vnútri tohto bytového domu J. J. podľa plánu najskôr pod zámienkou návštevy A. M. a kúpy marihuany vošiel do bytu na 5. poschodí, zatiaľ čo

R. R., R. X., Tomáš H. X. a H. Y. čakali pripravení v spoločných priestoroch bytového domu, sa J. J. vrátil za nimi pod zámienkou zabezpečenia si finančnej hotovosti, pričom v skutočnosti ich prišiel informovať o tom, že v byte A. M. sa nachádza i jeho priateľka, čo R. R., R. X., W. H. X. a H. Y. neodradilo od vykonania dohodnutého činu, a preto sa J. J. opätovne vrátil do bytu A. M. na 5. poschodí, a počas toho R. R., R. X. a W. H. X. maskovaní čiernymi nákrčníkmi vyťahnutými až nad uši, popod oči, aby im nebolo vidieť do tváre a H. Y. maskovaný jednorazovým rúškom, vyšli po schodoch k bytu A. M., a v momente otvorenia dverí a odchodu J. J. z bytu, vnikli R. X., W. H. X. a R. R. cez tieto do vnútra bytu bez súhlasu jeho užívateľov, zatiaľ čo J. J. a H. Y. odišli von z bytového domu čakať do auta, na ktorom tam všetci prišli, kde H. Y. čakal pripravený ako vodič, pričom vo vnútri uvedeného bytu:

- R. X. mierením s krátkou plynovou zbraňou v smere na hlavu A. M. a so slovami: „R....!“, prinútil A. M. v chodbe bytu ľahnúť si na zem a počítať, od ktorého hneď začal zisťovať, kde v byte má odložené peniaze,
- R. R. v kuchyni bytu použitím fyzickej sily najskôr oprel o stenu a potom ihneď prinútil ľahnúť si na podlahu kuchyne S. E., počas čoho od nej požadoval vydanie peňazí uschovaných v tomto byte, pričom z kuchynskej linky podľa inštrukcií J. J. vzal zelené plastové vedro na omietku, v ktorom bol ukrytý minimálne 1 kg marihuany,

čo títo dvaja konali dovtedy, kým W. H. X. v obývacej izbe bytu našiel na stene pripevnenú uzamknutú kovovú skrinku, ktorú v uzamknutom stave vytrhol zo steny, a následne spolu s obsahom ukrytým v jej vnútri, tvorený najmenej finančnou hotovosťou 7.500,- EUR a súčasne hotovosťou 25.000,- CZK, ako aj 1 ks pánskeho prsteňa zo žltého kovu s čiernym ónyxom a tieto zobral so sebou, pričom ešte pred ich spoločným odchodom z bytu, Peter X. obmedzil na pohybe A. M. tým, že mu na obe ruky založil putá a do očí nastriekal presne neustálený sprej spôsobujúci ich podráždenie a slzenie, čím S. E., narodená v roku XXXX, nespôsobil žiadnu ujmu na zdraví a ani majetkovú ujmu a A. M., narodenému v roku 1992, zmocnením sa uvedenej kovovej skrinky spolu s jej obsahom spôsobili škodu na majetku vo výške najmenej 10.000,- EUR, zmocnením sa prsteňa zo žltého kovu s čiernym ónyxom s iniciálmi FZ škodu vo výške 1000 EUR a použitím neznámeho spreja dočasné prechodné zhoršenie zraku, nevyžadujúce následné lekárske ošetrenie.

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobili ním väčšiu škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania so zbraňou, a

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania ľstou a najmenej s dvoma osobami

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a

prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

1/ R.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného Petra Polakoviča na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému Petrovi Polakovičovi ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

2/.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného Petra Keraka na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému Petrovi Kerakovi ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

3/ W. H. K u č e r a

R. § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného TK.na X. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

4/ J. M G.

R. § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného J. J. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

R. § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému J. J. ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

5/ H. S k u r č á k

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného H. Y. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému H. Y. ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným R. R., R. X., W. H. X., J. J. a H. Y. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému A. Zelinkovi, nar. XX.XX.XXXX v X. okres F., A. republika, trvale bytom Y. XX, F., A. republika, škodu vo výške XXXX,- € (tisícšesťdesiat eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného: A. M., nar. XX.XX.XXXX v X. okres F., Česká republika, trvale bytom Y. XX, Hodonín, Česká republika, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § X89 ods. 2 Trestného poriadku súd vyhradzuje rozhodnutie o ochrannom opatrení v súvislosti s vecami:

- R. pištoľ M. J. XXX-TD AUTO,
 - Y. č. 2 - kovové putá,
 - Y. č. 1 kabelka čiernej farby,
 - Stopa č. 2 power banka s káblom,
 - Stopa č. 3 nožik s čiernou rúčkou,
 - Stopa č. 4 razítko „dátumovník“ modrej farby,
 - Stopa č. 5 injekčná striekačka,
 - Stopa č. 6 krabička tzv. drvička,
 - Stopa č. 7 pánska ochrana zn. Durex,
 - Stopa č. 8 respirátor bielej farby,
- verejnému zasadnutiu.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie vo vzťahu k výrokom o vine a treste týkajúcich sa obžalovaných R. R., R. X. a W. H. X., pretože po vyhlásení rozsudku sa prokurátor a uvedení traja obžalovaní vzdali odvolania.

* * * * *

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 28.07.2021 obžalobu na obvinených: R. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, W., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV S., R. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, W. H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV S., J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. 392, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, a H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Na hlinách XXXX/XX W., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov pre zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona, ktoré mali byť obvinenými spáchané na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie v dňoch 09.09.2021, 23.09.2021 a 07.10.2021.

Po prednese obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trnava a zaujatí stanoviska k obžalobe zo strany obhajcov obžalovaných, obžalovaní boli poučení o tom, že môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a zároveň boli poučení o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku. Po porade obžalovaných so svojimi obhajcami urobili všetci obžalovaní, vrátane J. J. a H. Y., vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia všetci obžalovaní odpovedali „áno“. Prokurátorka vo vzťahu ku všetkým obžalovaným navrhla súdu ich vyhlásenia prijať a prítomný poškodený A. M. sa v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku k vyhláseniam obžalovaných nevyjadroval.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie všetkých obžalovaných o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal, keď skutok právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v prednesenej obžalobe, teda ako zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného

zákona, pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky týchto trestných činov - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka, a pri prečine aj jeho nie nepatrná závažnosť podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení.

Súd po prijatí vyhlásení vykonával na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu: znalecký posudok znalkyne MUDr. D. T. zo dňa 17.04.2021, znalecký posudok znalkyne J.. D. T. zo dňa 18.04.2021, znalecký posudok znalkyne MUDr. D. T. zo dňa 19.04.2021, znalecký posudok znalkyne J.. D. T. zo dňa 19.04.2021, znalecký posudok znalkyne J.. D. T. zo dňa 25.04.2021, odborné vyjadrenie vypracované: H. U. - M. Jozef zo dňa XX.XX.XXXX, odborné vyjadrenie vypracované: František X. W. zo dňa XX.XX.XXXX, zápisnica o vydaní veci zo dňa 28.02.2021, odpis registra trestov Peter X., odpis registra trestov Tomáš H. X., odpis registra trestov J. J., odpis registra trestov H. Y., odpis registra trestov R. R., lustrácia O. R. R., lustrácia O. R. Kerak, lustrácia CESDAP W. H. X., lustrácia O. J. J., lustrácia CESDAP Jozef Y., hodnotenie z C. a C. pre Peter R., hodnotenie z C. a ÚVTOS pre R. X., hodnotenie z ÚVV a C. pre W. H. X., hodnotenie z ÚVV a ÚVTOS pre J. J., hodnotenie z ÚVV a C. pre H. Y., trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2021, sp. zn. 0T/7/2021 (obž. J. J.), správa z Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2021, trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2019, sp. zn. 0T/121/2019 (obž. H. Y.), pripojený spis K. súd Trnava sp. zn. 4T/28/2020 (obž. Jozef Y.) a z neho najmä trestný rozkaz zo dňa 20.04.2020 + doručka, rozsudok zo dňa 20.05.2021; pripojený spis Okresný súd Trnava sp. zn. 6T/40/2020 (obž. H. Y.) a z neho najmä trestný rozkaz zo dňa 26.05.2020 + doručka, rozsudok zo dňa 22.07.2021; pripojený spis Okresný súd Trnava sp. zn. 4T/32/2014 (obž. Tomáš H. X.) a z neho najmä rozsudok zo dňa XX.XX.XXXX; trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 03.06.2019, sp. zn. 4T/37/2019 (obž. W. H. Kučera), pripojený spis Okresný súd Trnava sp. zn. 9T/18/2019 (obž. W. H. X.) a z neho najmä rozsudok zo dňa 06.07.2021; pripojený spis Okresný súd Trnava sp. zn. 29T/7/2021 (obž. Tomáš H. X.); pripojený spis Okresný súd Trnava sp. zn. 2T/172/2007 (obž. R. R.) a z neho najmä rozsudok zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.06.2011, sp. zn. 6To/92/2010, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.10.2014, sp. zn. 4Tdo/23/2014; a pripojený spis Okresný súd Pezinok sp. zn. 1T/13/2010 (obž. R. X.) a z neho najmä rozsudok zo dňa 25.05.2010, z ktorých súd zistil nasledovné skutočnosti.

K výroku o treste a ochrannom opatrení Michala J.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 1 záznam z roku 2021 za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia.

Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 14 záznamov, najmä na úseku dopravy.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 16.06.2021 vyplýva, že obžalovaný je vo výkone väzby na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby, nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, konfliktné situácie nevyvoláva, disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Udržiava kontakt s príbuznými a pracovne zaradený nebol.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2021, sp. zn. 0T/7/2021, a správy z Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2021, vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu marenie výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 600 Eur a zákaz činnosť riadiť motorové vozidlá v trvaní 4 roky, pričom najmenej ku dňu 19.03.2021 peňažný trest uhradený nebol.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

Pretože obžalovaný spáchal dva trestné činy a to zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona, súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom aj na § 34 ods. 6 Trestného zákona, a to podľa zákonného ustanovenia § 188 ods. 2 Trestného zákona.

Pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 7 (sedem) rokov do 12 (dvanásť) rokov.

Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil dve priťažujúce okolnosti a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov - zločin lúpeže a prečin porušovanie domovej slobody, a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený - odsúdenie Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2021, sp. zn. OT/7/2021, voči ktorému ku dňu rozhodovania nenastali účinky zahladenia odsúdenia podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, a to z dôvodu prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností. Pôvodná trestná sadzba 7 rokov až 12 rokov sa mení v súlade s § 38 ods. 8 Trestného zákona na novú trestnú sadzbu 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, s poukazom na 44. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, súd mohol pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam sa súd môže pohybovať v rozmedzí od 5 rokov 10 mesiacov do 12 rokov, vzhľadom na zníženie dolnej hranici 8 rokov a 8 mesiacov o jednu tretinu. Pre úplnosť súd uvádza, že k stanoveniu dolnej hranice dospel nasledovným postupom: 8 rokov a 8 mesiacov je 104 mesiacov, jedna tretina zo 104 mesiacov je 34,666..., pričom súd toto číslo zaokrúhlil nadol na 34 mesiacov, a preto 104 mesiacov mínus 34 mesiacov je 70 mesiacov, teda 5 rokov a 10 mesiacov.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 10 mesiacov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd zohľadnil predovšetkým vyhlásenie obžalovaného o vine so všetkými s tým spojenými následkami, teda neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny, obmedzenie opravného prostriedku a vykonanie dokazovania o treste bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste (oproti konaniu o schválení dohody o vine a treste). Ďalej súd zohľadnil samotný postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, rozsiahlo o skutku vypovedal a úprimne skutok oľutoval. Súd teda zohľadnil u obžalovaného aj jeho rozhodnutie nevyužiť právo odoprieť vypovedať a vypovedať rozsiahlo ku skutku a k okolnostiam jeho spáchania. Súd síce u všetkých obžalovaných ukladal trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, avšak u obžalovaných, ktorí využili svoje právo odmietnuť vypovedať a nevypovedali, neukladal trest odňatia slobody na samom spodku dolnej hranici trestnej sadzby. Uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby preto treba považovať za benefit, ktorí získali obžalovaní, ktorí ku skutku a k okolnostiam jeho spáchania rozsiahlo vypovedali, usvedčovali seba a ostatných páchatel'ov, a ich výpoveď bola podporená aj ďalšími zabezpečenými dôkazmi. Súd v prospech ukladania trestu na samom spodku

dolnej hranici trestnej sadzby zohľadnil aj tie skutočnosti, že obžalovaný má len jeden záznam v registri trestov a že z priebehu skutku vyplýva, že obžalovaný nebol pri napadnutí poškodeného a získaní cudzích vecí v byte prítomný, ale odišiel z bytu von. Naopak v neprospech obžalovaného súd zohľadnil tú skutočnosť, že zo skutku vyplýva, že práve obžalovaný mal vykonať zámienku, pod ktorou sa obžalovaní dostali do bytu. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie uvedenými skutočnosťami boli dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu k samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Zároveň súd uvádza, že okolnosti prejednávanej veci, ktorými sú určitý spôsob plánovania skutku deň vopred, vstup do obydlija pod zámienkou, násilná povaha skutku s cieľom získať finančný prospech a participácia na takomto skutku, vylučujú, aby súd mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona (teda viac ako o jednu tretinu), hoci sa obžalovaný ku skutku priznal a oproti ostatným obžalovaným má len jeden záznam v registri trestov.

Súd uvádza, že u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd síce oceňuje rozhodnutie obžalovaného priznať sa a vypovedať o skutku a to aj vo vzťahu k ostatným obžalovaným, avšak táto skutočnosť sama o sebe nestačí na naplnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Napomáhanie páchatel'a treba vždy posudzovať s ohľadom na dôkaznú situáciu zabezpečenú v čase takéhoto napomáhania, teda najmä musí ísť o takú aktívnu činnosť páchatel'a, ktorý vo významnej miere posunie dokazovanie dopredu, resp. napomôže pri získaní takých významných a silných dôkazov, ktoré OČTK nemali a mať ani nemohli, prípadne by ich získanie bolo bez pomoci páchatel'a výrazne sťažené. O taký prípad podľa názoru súdu v prejednávanej veci nejde, preto súd túto poľahčujúcu okolnosť nevzhladol, hoci rozhodnutie obžalovaného vypovedať mohlo ovplyvniť aj postoj ostatných obžalovaných ku skutku. Súd však prístup obžalovaného, ako už bolo uvedené, v pozitívnom smere zohľadnil pri ukladaní trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pretože obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky, pričom uloženie tohto ochranného liečenia odporučila aj znalkyňa v znaleckom posudku č. 34/2021 zo dňa 19.04.2021, v ktorom konštatovala závislosť obžalovaného na amfetamínoch a THC.

K výroku o treste a ochrannom opatrení Jozefa Y.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 10 záznamov z rokov 2003, 2009, 2013, 2014, 2018, 2019, 2019, 2019, 2021 a 2021. Odsúdenia sa týkajú najmä majetkovej trestnej činnosti a marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 23 záznamov, najmä na úseku dopravy.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Leopoldov zo dňa 15.06.2021 vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného bolo počas výkonu väzby a je počas výkonu trestu na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, konfliktné situácie nevyvoláva, disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Pracovne zaradený nie je, je otcom jedného dieťaťa.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2019, sp. zn. 0T/121/2019, pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/28/2020, a z neho najmä z trestného rozkazu zo dňa 20.04.2020 + doručka, rozsudku zo dňa 20.05.2021, a pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/40/2020, a z neho najmä z trestného rozkazu zo dňa 26.05.2020 + doručka, a rozsudku zo dňa 22.07.2021, spoločne súd zistil, že síce rozhodnutia vo veciach sp. zn. 4T/28/2020 a sp. zn. 6T/40/2020 boli vyhlásené dňa 20.05.2021 (4T/28/2020), právoplatné dňa 21.05.2021, a dňa 22.07.2021 (6T/40/2020), právoplatné dňa 22.07.2021, teda v čase medzi spáchaním skutku dňa 15.02.2021 a vyhlásením odcudzujúceho rozsudku dňa 07.10.2021, avšak nie sú splnené podmienky pre uloženie

súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Vo veci sp. zn. 6T/40/2020 sa skutok stal v 09.05.2019 a vo veci sp. zn. 4T/28/2020 sa skutok stal v 11.01.2020, pričom súbeh medzi týmito trestnými činmi a trestným činom v prejednávanej veci bol prerušený jednak doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2019, sp. zn. 0T/121/2019, ako aj doručením trestných rozkazov: vo veci sp. zn. 4T/28/2020 trestným rozkazom zo dňa 20.04.2020, doručeným dňa 13.05.2020, a vo veci 6T/40/2020 trestným rozkazom zo dňa 26.05.2020, doručeným dňa 08.09.2020, v súlade s 59. stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. októbra 2018, Tpj 31/2018, na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniam § 353 ods. 8, § 355 ods. 10 Trestného poriadku.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

Pretože obžalovaný spáchal dva trestné činy a to zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona, súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom aj na § 34 ods. 6 Trestného zákona, a to podľa zákonného ustanovenia § 188 ods. 2 Trestného zákona.

Pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 7 (sedem) rokov do 12 (dvanásť) rokov.

Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil dve priťažujúce okolnosti a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov - zločin lúpeže a prečin porušovanie domovej slobody, a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený s poukazom na niekoľko záznamov v registri trestov.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, a to z dôvodu prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností. Pôvodná trestná sadzba 7 rokov až 12 rokov sa mení v súlade s § 38 ods. 8 Trestného zákona na novú trestnú sadzbu 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, s poukazom na 44. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, súd mohol pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam sa súd môže pohybovať v rozmedzí od 5 rokov 10 mesiacov do 12 rokov, vzhľadom na zníženie dolnej hranici 8 rokov a 8 mesiacov o jednu tretinu. Pre úplnosť súd uvádza, že k stanoveniu dolnej hranice dospel nasledovným postupom: 8 rokov a 8 mesiacov je 104 mesiacov, jedna tretina zo 104 mesiacov je 34,666..., pričom súd toto číslo zaokrúhlil nadol na 34 mesiacov, a preto 104 mesiacov mínus 34 mesiacov je 70 mesiacov, teda 5 rokov a 10 mesiacov.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 10 mesiacov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd zohľadnil predovšetkým vyhlásenie obžalovaného o vine so všetkými s tým spojenými následkami, teda neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny, obmedzenie opravného prostriedku a vykonanie dokazovania o treste bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste (oproti konaniu o schválení dohody o vine a treste). Ďalej súd zohľadnil samotný postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, o skutku vypovedal a úprimne skutok oľutoval. Súd teda zohľadnil u obžalovaného aj jeho rozhodnutie nevyužiť právo odoprieť vypovedať a vypovedať ku skutku a k okolnostiam jeho spáchania. Súd síce u všetkých obžalovaných ukladal trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, avšak u obžalovaných, ktorí využili svoje právo odmietnuť vypovedať a nevypovedali, neukladal trest odňatia slobody na samom spodku dolnej hranici trestnej sadzby. Uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby preto treba považovať za benefit, ktorí získali obžalovaní, ktorí ku skutku a k okolnostiam jeho spáchania vypovedali, usvedčovali seba a ostatných páchatel'ov, a ich výpoveď bola podporená aj ďalšími zabezpečenými dôkazmi. Súd v prospech ukladania trestu na samom spodku dolnej hranice trestnej sadzby zohľadnil aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa na spáchaní skutku najmenej podieľal oproti ostatným obžalovaným, keď do bytu ani nevstúpil podľa opisu skutku. Naopak v neprospech obžalovaného súd zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný má v odpise registra trestov niekoľko záznamov, čo svedčí o sklonoch obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, pričom z porovnania odsúdení a prejednávaneho skutku je zrejmé, že tieto spája zámer získať majetkový prospech. Je však potrebné dodať, že obžalovaný bol za väčšinu trestných činov potrestaný podmieneným trestom odňatia slobody, časť z odsúdení je zahladených a uložené tresty odňatia slobody sú výrazne miernejšie oproti trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v prejednávanej veci. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie uvedenými skutočnosťami boli dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu k samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Súd uvádza, že u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd síce oceňuje rozhodnutie obžalovaného priznať sa a vypovedať o skutku a to aj vo vzťahu k ostatným obžalovaným, avšak táto skutočnosť sama o sebe nestačí na naplnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Napomáhanie páchatel'a treba vždy posudzovať s ohľadom na dôkaznú situáciu zabezpečenú v čase takéhoto napomáhania, teda najmä musí ísť o takú aktívnu činnosť páchatel'a, ktorý vo významnej miere posunie dokazovanie dopredu, resp. napomôže pri získaní takých významných a silných dôkazov, ktoré OČTK nemali a mať ani nemohli, prípadne by ich získanie bolo bez pomoci páchatel'a výrazne sťažené. O taký prípad podľa názoru súdu v prejednávanej veci nejde, preto súd túto poľahčujúcu okolnosť nevzhladol, hoci rozhodnutie obžalovaného vypovedať mohlo ovplyvniť aj postoj ostatných obžalovaných ku skutku. Súd však prístup obžalovaného, ako už bolo uvedené, v pozitívnom smere zohľadnil pri ukladaní trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pretože obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky, pričom uloženie tohto ochranného liečenia odporučila aj znalkyňa v znaleckom posudku č. 35/2021 zo dňa 19.04.2021, v ktorom konštatovala závislosť obžalovaného na amfetamínoch a THC.

K výroku o náhrade škody

Súd po oboznámení sa s odborným vyjadrením vypracovaným: H. U. - M. Jozef, zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým bola určená hodnota veci pánsky prsteň so žltého kovu vo výške 1.000,- €, a odborným vyjadrením vypracovaným: František Krč W., zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým bola určená hodnota veci elektronického trezoru vo výške 60,- €, dospel k záveru, že práve vo vzťahu k týmto sumám je možné uložiť obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne (z dôvodu spolupáchatel'stva) nahradiť poškodenému A. škodu vo výške 1.060,- €, pričom škodu v rovnakej výške ustálila aj prokurátorka vo svojej záverečnej reči v časti týkajúcej sa výroku o náhrade škody. Poškodený si síce uplatnil náhradu

škody v prípravnom konaní vo väčšom rozsahu, avšak na jej preukázanie nepredložil žiadne dôkazy. Keďže si poškodený uplatnil škodu vo väčšom rozsahu, než aká bola dokazovaním preukázaná a súdom priznaná, súd poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

K výroku o ochrannom opatrení

V súvislosti s výrokom o ochrannom opatrení v závere výrokovej časti rozsudku súd uvádza, že predmetné veci sú ako doličné predmety uvedené v súdnom spise a v obžalobe je na konci v bode 7/ uvedené „rozhodnúť o doličných veciach“. S poukazom na uvedené skutočnosti súd na hlavnom pojednávaní vyzval prokurátorku aby uviedla, o ktorých veciach navrhuje, aby súd rozhodol, a ako. Prokurátorka uviedla, že navrhuje rozhodnúť o plynovej pištoľi a putách tak, aby súd uložil trest prepadnutia vecí - plynovej pištoľi obžalovanému W. H. X., a trest prepadnutia vecí - pút obžalovanému PP.vi. Súd všetkých obžalovaných poučil podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku a požiadal ich o vyjadrenie ku skutočnostiam uvádzaným prokurátorkou. Z vyjadrení obžalovaných vyplynulo, že žiadny z obžalovaných neuviedol, že je vlastníkom predmetných vecí. Prokurátorka ďalšie návrhy na dokazovanie v tomto smere nemala, a súd prítomných oboznámil len so zápisnicou o vydaní vecí zo dňa 28.02.2021, z ktorej vyplýva, že plynovú pištoľ vydala iná osoba než obžalovaní.

Pretože nebola splnená podmienka podľa § 60 ods. 4 Trestného zákona, t. j. nebolo preukázané vlastníctvo predmetných vecí niektorým z obžalovaných, súd trest prepadnutia vecí neukladal. O ochrannom opatrení v súvislosti s doličnými vecami si súd vyhradil rozhodovanie verejnému zasadnutiu podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku, pretože je potrebné vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré nemohlo byť vykonané ihneď na hlavnom pojednávaní, na ktorom naopak bolo možné pristúpiť k rozhodovaniu o vine a treste, ku ktorému súd aj pristúpil, a to aj s poukazom na väzobný charakter prejednávanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.